

Grønland, og ligeledes har De set, hvad vi har; det var ikke meget, men vi har heller ikke mere. Vi trænger til Penge, for at vi kan forbedre vore Kaar“. Vi trænger til Penge, for at vi kan forbedre vore Kaar, det er denne Grønlanders Opfattelse, og jeg deler fuldt ud hans Syn paa Sagen. Forholdet er det, at Grønlænderne faar for lidt for deres Varer. Jeg skal tillade mig at nævne enkelte Priser, som Grønlænderne faar, og tillige enkelte Priser, som Handelen faar for Grønlændernes Produkter, naar den atter sælger dem. For Bjørneskind Nr. 1 faar Grønlænderne 75 Kr., for Nr. 2 50 Kr., for Nr. 3 37 Kr. 50 Ø., for Nr. 4 25 Kr. og for Nr. 5 12 Kr. Men de bedste af disse Skind solgtes for 800—900 Kr. under Krigen. Det er dog en meget betydelig Gevinst, en Fortjeneste af 800—900 minus 75 Kr. Gennemsnitsprisen for disse Skind var 300 Kr. under Krigen. Før Krigen var Prisen paa de bedste Skind 600 Kr., og Gennemsnitsprisen var 200 Kr. Men vi ser dog, at det er en uforholdsmæssig lille Betaling, Grønlænderne faar. For Blaaraæv Nr. 1 fik Grønlænderne 15 Kr., for Nr. 2 9 Kr., for Nr. 3 6 Kr. og for Nr. 4 1 Kr. Før Krigen var Gennemsnitsprisen 95 Kr., og efter Krigen er Gennemsnitsprisen 300 Kr. Man ser, at Grønlænderne fik kun 15 Kr. for de bedste, men at disse videresolgtes for 300 Kr. pr. Stk. Det er dog et Misforhold. Ganske vist er Grønlænderne naive og umiddelbare Mennesker — det er for Resten nogle af de prægtigste Mennesker, jeg har truffet —, men de kan godt forstaa, at Forskellen paa den Pris, som de selv faar, og den, som Handelen tager, er uforholdsmæssig, og det samme finder jeg. Jeg skal videre nævne en Artikel som saltet Laks. Laksen lægges ned i Tønder, som der er 180 Pund i. For saadan en Tønde saltet Laks faar Grønlænderne 10 Kr., men denne Tønde sælges atter for 75 Kr. Ogsaa dette Forhold er urigtigt. Over dette Forhold har en Grønlander beklaget sig til mig. Nu kan man jo ogsaa indvende: ja, men Grønlænderne faar til Gengæld de Varer, de køber i Butikkerne, billigt, og det er rigtigt nok. Hvor meget de er billigere end Varerne herhjemme, kan jeg ikke sige, for jeg har ikke kunnet faa det oplyst, men de er en Del billigere. Men de Priser, jeg her har nævnt, bør alligevel forandres, thi saa længe Grønlænderne ikke faar mere, vil

dette Forhold være en Kilde til evig Utilfredshed. Grønlænderne tog jo vel imod os, da vi kom derop i Sommer, for det er, som sagt, barnlige Mennesker, og dette Kongebesøg gav dem en kærkommen Adspredelse, men i Virkeligheden er der mangfoldige af dem — og det er de bedste og kløgtigste —, som ikke holder af det danske Regimente. Der var ganske vist en højtstaaende Person, der sagde til mig, da vi var paa Grønland: Se, hvor glade Grønlænderne er, man kan se, at vi har haft udmærkede Embedsmænd heroppe! Men jeg lod mig ikke dupere af denne ydre Feststemning. Nej, der trænges til en Reformering, jeg kan sige fra Bunden af; i Grønland. Men dette Land ligger jo saa uendelig langt borte fra os, og det er saa uhyre stort, at sikkert meget faa af dette høje Tings Medlemmer egentlig tænker paa, hvad Grønland er for et Land. Og jeg vil derfor sætte overordentlig Pris paa, om Rigsdagen vedtog, at der skulde sendes en Delegation af Rigsdagsmænd til Grønland den førstkommende Sommer for nærmere at undersøge Forholdene, f. Eks. 2 Medlemmer af hvert Parti. Jeg indskyder straks, at jeg staaer ikke her og siger det for selv at faa en gratis Rejse til Grønland, for jeg ønsker af forskellige Grunde ikke at rejse med. Men jeg henstiller denne Tanke til den højtærede Regerings og den høje Rigsdags nærmere Prøvelse, for vi har en Pligt til at undersøge Forholdene til Bunds. Fristaternes Regering har sendt en Delegation fra deres Rigsdag op for at undersøge Forholdene blandt Eskimoerne i Alaska, og man siger og skriver, at denne Delegations Undersøgelser har haft en i høj Grad befrugtende Virkning dér. Jeg tillader mig at tro, at en Delegations Afsendelse fra Rigsdagen her kunde have en lignende Virkning paa Grønlændernes Forhold.

Jeg mener endvidere, at Direktøren for Grønland, altsaa den øverste Mand for Grønland, en Mand, hvis Stilling jo svarer til Vicekongen i Indien i en vis Forstand, Stillingen bliver i Virkeligheden den samme, bør bo i selve Grønland. Den øverste Leder af Grønland skal ikke bo her i København, men han skal bo i Grønland, han skal være den levende, aarvaagne Kraft, han skal kontrollere Embedsmændene, han skal give Ideer, han skal kort sagt leve midt imellem